

בבא בתרא צא-ג

עניין: אמה של מלכות

לקט יושר יו"ד הלכות ברית מילה

[י] מי שיש לו בן לימול, ואינו רוצה להיות בעל ברית ורוצה לכבד אחרים משום הבאת שלום ומשום דיש בו כבוד הבריות, חייב ליתן לאביו קודם אביו זקנו להיות בעל ברית⁶³, אבל אם הוא ברצון אביו יוכל ליתן לזקנו. והמנהג ליתן לזקנו, משום שהעולם אומרים מי שהוא בעל ברית לבן נינו אינו רואה פני גיהנום⁶⁴.

שם משמואל נצבים תר"פ

אך כבר הגדנו בשם כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה בטעם שרות זכתה בגירותה מה שלא זכו שום גרים, וכבר היו גרים למכביר שעזבו את שלחן מלכים ובאו במקלם ותרמילם להספח אל עדת ישראל אף בהיותם דוויים סחופים ומטורפין ויסורין באין עליהם, ומ"מ לא זכו למה שזכתה רות לכל חמדת ישראל ומלכות ב"ד ומלך המשיח. והטעם כי בש"ס יבמות (מ"ז:) שנעמי אמרה לה שארבע מיתות נמסרו לב"ד והיא השיבה באשר תמותי אמות, ולא אמרה שתיוהר שלא תבוא לידי מיתת ב"ד, אלא אמרה כי אפי' גירותה זו תגרום לה מיתת ב"ד [שהרי אחר שנתגירה אם תחלל את השבת תיסקל] מ"מ כדאי לה להתגייר ולהספח לעדת ישראל, כי אפי' ישראל המומת בב"ד יקר בעיני' כמה וכמה מחסידי אוה"ע, כאמרם ז"ל (ב"מ ג"ט.) מיתתו בחנק ויש לו חלק לעוה"ב, וזהו תכלית הרצון, ע"כ בשביל זה זכתה למה שזכתה, עכ"ד. ובדברים אלו הסברתי לי מ"ש חז"ל (ב"ב צ"א:) וישם כסא לאם המלך זו רות שהיתה אמה של מלכות, ולא נקראה כל המשפחה אב ואם של המלכות אלא היא, ובהג"ל יובן כי מלכות ב"ד היא מרכבה למלכות שמים הכוללת כל הקדושות שאי אפשר לזכות אלא בתכלית הרצון שעולה על הדעת, וע"כ רות שזכתה לתכלית הרצון כזה אפי' שיסתעף מזה שתיהרג בב"ד היא נקראת אם המלכות: